

T A N T S U D :

I vaatuses: V a l s s. Solistid — Klaudia Sutt-Maldutis, Verner Hagus, Artur Koit.

Aino Ebraus, Leida Kull, Kaljo Kõks, Valentin Lind, Aaro Mariste, Leo Mels, Maire Mekin, Rein Rannik, Helga Rips, Liidia Sander, Liidia Vaher, Johannes Viirg.

II vaatuses: R a h v a t a n t s. Solistid — Elli Eskola-Kubjas ja Herman Palang. Ada Ahi, Tiina Kareda, Valentin Lind, Aaro Mariste, Leo Mels, Inge Pöder, Geeni Raudsepp, Johannes Viirg.

II vaatuses: a) „T i p a - t a p a“ — Elena Lepik, Ellen Niglas, Ludmilla Rebane, Helme Reisberg, Linda Sellistemägi, Maimu Teder.

Aino Ebraus, Veera Leever, Erika Määrtis, Senta Ots, Helga Rips, Virve Viires.

b) C a k e W a l k — Hilda Malling või Inge Pöder ja Boris Blinoff.
c) C a n c a n — Ada Ahi, Karin Davis, Tiina Kareda, Soja Kalevi, Maire Mekin, Inge Pöder, Geeni Raudsepp, Liidia Vaher.

Tegevus Pariisis.

I vaatus — Pontevetro saatkonna palees

II „ — Hanna Clavari suvelossi aias.

III „ — Samas lossis improviseeritud „Maximi“ lokaalis.

LÕBUS LESK

Muusikaajaloolane Otto Keller on statistilised andmed kogunud 306 opereti menukuse kohta, mis ajavahemikul 1900—1921 kirjutatud ja Saksa, Austria, Sveitsi ning Böhmi lavadel ette kantud. Selles statistilises tabelis seisab Fr. Lehári „Lõbus lesk“ 8338 etendusega esimesel kohal. Kui rahvahääl oleks jumalahääl, siis see tohutu menu juba üksinda oleks parimaks hinnanguks täna mängitavaale tükile.

„Lõbus lesk“ püsivast väärtusest tunnistab selk, et ta veel tänapäevalgi on sama populaarne nagu paarkümmend aastat tagasi. Ta on endale silmepaistva koha võitnud isegi paljude suurte operetteatrite repertuaaris, võisteldes edukalt koomilliste ooperite reas.

Selle populaarsuse ja edu „Lõbus lesk“ võlgneb oma graatsilisele, paiguti hellalt paltavale, paiguti temperamentsele haaravale muusikale. See muusika on hilligavaim näide Lehári suurest ja ehtsast kunstnikutalendist. Ta loob oma solistidele veetlevad, tundeüllased viisid, ta orkester on alati karakteristlik ja värvikas — mitte asjata ei nimetata Lehári „opereti Pucciniks“.

„Lõbus lesk“ libretto ei paku enam ega ka vähem kui sedalaadi kerge ajaviite mäng tavaliselt. Kogu tegevus areneb Pariisis Pontevetro (omal ajal sellega mõeldi Montenegrot) saatkonnas ja noore leskproua Hanna Clavari rikkas majas. See lesk — „lõbus lesk“ — ongi tüki peakuju. Ta on oma kadunud mehelt, ühelt Pontevetro suurpankurilt, pärinud 20 miljonit, ja see pärandus teeb ta rohkearvuliste ausfajate silmis eriti veetlevaks. Kuid Pontevetro valitsus ei soovi, et rikas lesk abielluks mõne välismaalasega. Raha peab jääma kodumaale, ja selleks on vaja, et Hanna naiks üks pontevetrolane. Selle eesmärgi taotlemise joonel arenebki Pontevetro saadiku Zeta „diplomaatiline“ tegevus kogu aeg, kuni lõppvaatus toob talle võidu. Vaataja rahuloluks see „riiklikku resonni“ nõudel sõlmitav abiellu osutub ühtlasi ka armastusabielluks.